

[Oluf Pedersen.]

Hønsene, paa samme Maade, som man forsøger at skabe ligelig Rentabilitet ved at tage en Afgift af Smørret og saa give de Penge, man der faar ind, som Tilskud til Hesteavlens? Jeg synes, det er en underlig Form for ligelig Rentabilitet, og jeg synes, at Partiet Venstre, som dog engang har været liberalt indstillet, snart maa kunne indse, at man vil brænde sig, hvis man gaar ind i disse planøkonomiske Eksperimenter, som aldrig kan lykkes, og som kun kan resultere i, at Folket bliver utilfreds. Enevælden brækkede Halsen paa sin Planøkonomi. Hvis Folkestyret fortsætter med Planøkonomi, saa vil det ogsaa brække Halsen.

Med Hensyn til de stillede Ændringsforslag skal jeg sige, at vi fra vor Side ønsker, at Tolden bliver saa lille som muligt, og det vil sige, at vi gaar imod de Ændringsforslag, der er stillet af Venstre, Det konservative Folkeparti og Partiet De Uafhængige, dog at vi vil stemme for Venstres Forslag om, at Tolden i størst mulig Udstrækning skal gaa tilbage til dem, som har betalt den, et Standpunkt, det i øvrigt ser ud til, at Venstre har fortrudt. (Afbrudelse: Nej!). Ja, hvis de ikke har det, kan vi altsaa faa dette vedtaget med stort Flertal.

Vi vil gaa imod de Konservatives Forslag og selvsagt ogsaa mod de Ændringsforslag, der er stillet af De Uafhængige. De Uafhængiges Forslag, som jo er det første, vi ser herinde fra dette nye Parti, berettiger mig til at se paa Partiet som et Slags nyt Højre, thi det, man her gaar ind for, er jo et Forslag, som ligger til højre for de Krav, man stiller fra konservativ Side; det er endnu mere Told, end de Konservative har krævet, og tilmed kræver De Uafhængige Importregulering for Korn. De Uafhængige, som har vendt sig imod Valutacentralen, kommer nu her og kræver Importregulering for Korn, samtidig med at de kræver en mægtig Told paa Korn. De Uafhængige ved jo, i alt Fald det Medlem af dette høje Ting, som gav Anledning til dette Partis Dannelse, at det store Flertal af de danske Landmænd er kornkøbende, og at de derfor ikke med et saadant Krav kan repræsentere Landbrugets Interesser, men kun visse Godsejerinteresser. Jeg beklager, at De Uafhængige her har vist sig at være fuldt ud paa Linie med de gamle Partier; det viser, at de ikke er det ringeste klogere.

Thomsen: Paa min Gruppens og egne Vegne vil jeg gerne gøre nogle enkelte Bemærkninger om det foreliggende Spørgs-

maal i Almindelighed og om de af os stillede Ændringsforslag i Særdeleshed.

Tiden, der har været levnet os — Betænkningen er først omdelt i Dag —, har været saa ringe, at det alene af den Grund har været meget vanskeligt at stille Ændringsforslag, men det har maaske ogsaa været Hensigten med den sene Fremkomst. At der under saadanne Forhold kan indløbe Trykfejl, haaber jeg i hvert Fald, ærede Medlemmer vil tilgive os.

Flertallets Mening er, kan man forstaa af den Betænkning, der er afgivet, at Svineordningen og Kornordningen til Nytaar skal samles i een Lov. Altsaa Svineordningen, som man i Fjor fra alle Sider var enig om at overlade til Organisationerne, ønsker man nu at gøre til et politisk Spørgsmaal. Dette vil vi ikke være med til, vi vil tværtimod arbejde for, at Erhvervene selv faar det afgørende Ord i rent faglige og saglige Spørgsmaal. Hvis Flertallet faar sin Vilje, vil sandsynligvis ogsaa Fordelingen af Svinekort blive benyttet i partipolitiske Formaalets Tjeneste, og det er ingen af Parterne tjent med.

Venstres Bemærkninger i Betænkningen vedrørende en samlet Plan, et kombineret Forslag for de forskellige Produktionsgrene i Landbruget, er vi enige i, men vi ønsker ikke alene, som Venstre siger, „en rentabilitetsmæssig ensartet Ordning“, men en Plan, der betinger Rentabilitet i de enkelte Grene af Landbruget. Forhaabentlig er Venstre enig med os heri. Landbruget vil ikke finde sig i, at Kapital og Fagforeningsinteresser vedblivende frit skal tumle med Samfundet. Vi har nu den laveste Smørpris i Noteringens Historie, til Dels takket være den illoyale Konkurrence, man gennem Margarineproduktionen paafører vort mest nationale Produkt, Smørret. Selv med den allerbedste Vilje orker Landbruget ikke Aar efter Aar at have Indtægter efter et Pristal paa 80 og at svare Udgifter efter et Pristal paa 160. En saadan Tilstand kan ikke fortsættes. Og det er ikke nok, at man snakker om planmæssige Ordninger, der maa skabes Rentabilitet, Produktionsprisen maa være Salgspris, ogsaa naar det gælder Landbruget. En Opfyldelse af dette rimelige Krav, som Landbrugernes Sammenlutning har stillet i Aar og Dag, kan ikke — det er der Grund til at understrege ved en Lejlighed som denne — udskydes i det uendelige.

Nu har den højtærede Landbrugsminister og 15 ærede Medlemmer arbejdet med Kornordningsspørgsmaalet i Udvalget, og alligevel har man overset afgørende Ting,